

הוסן דף מ"ה כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף מ"ה ע"א

אמר לחנוני תן לי בדינר פירות וכו', ועתה נחלקו ביניהם כדלהלן, מה הדין?

בתבע בעה"ב את הפירות	בתבע התובע את דינרו	
ישבע חנוני	ישבע בעה"ב	לתנא קמא
ישבע חנוני	בעה"ב פטור ¹	לרבי יהודה

מתי צריכים יתומים להשבע לשלוש השבועות דלהלן?

להשבע שלא מצאנו שובר	להשבע שלא פקדנו אבא, ולא אמר לנו אבא	
נשבעים	נשבעים	יתומים שנולדו קודם מיתת האב
לת"ק: אינו נשבע ² לר' יוחנן בן ברוקה: נשבע	אינו נשבע	יתום שנולד אחר מיתת האב

שבועות דף מ"ה ע"ב

בעה"ב ושכיר שנחלקו ביניהם כמה קצץ לו, או אם נתן לו שכרו, מה הדין?

נחלקו אם נתן לו שכרו	נחלקו כמה קצץ	
שכיר נשבע ונוטל	המוציא מחבירו עליו הראיה ³	בתוך זמנו
המוציא מחבירו עליו הראיה	המוציא מחבירו עליו הראיה	לאחר זמנו

שכיר שטען שלא פרעו בעה"ב באיזה אופנים אמרינן שנשבע ונוטל?

כשלא היו עדים ששכרו	כשהיו עדים ששכרו	
אינו נשבע ונוטל	נשבע ונוטל	לרב ושמואל ולר' יוחנן
נשבע ונוטל	נשבע ונוטל	לרב ששת

¹ הנה רש"י מפרש שר' יהודה חולק על הרישא, שהצריך ת"ק את בעה"ב להשבע שנתן את דינרו על הפירות, ואתא ר"י ואמר שאין צריך כיון שחזקה שאין דרך חנוני המוכר שלא בהקפה ליתן פירות קודם שיקבל את דינרו.

² ע"י בתפארת ישראל על המשניות אות נ' שביאר משנה זו, וכתב: דלהשבע שלא פקדנו אבא ולא אמר לנו אבא – זה פשיטא שלא שייך שישבע – כי לא נולד עדיין, ומה שנשאר הוא להשבע שלא מצא שובר ששטר פלוני פרוע, ובזה נחלקו, דת"ק סובר דכיון שלא ראה האב עדיין את לידת בן זה ומסופק אם יוולד, לכך הוא קורע את השטר חוב ולא סומך על שובר כיון שלא יודע מי יורשו, ור' יוחנן בן ברוקה כן מחייב להשבע שבועה זו.

³ וביארו תוס' [בע"א ד"ה קציצה] שהגם שעל השכיר להביא ראיה, מ"מ אם לא יביא ראיה לא הפסיד לגמרי, אלא צריך בעה"ב להשבע ואז יפסיד האומן, וכמבואר לקמן בדף מ"ו רע"א.